

vodnění vládního návrhu se výslovně odvolává na tento výklad na uky a judikatury a uvádí, jaké případy právní povinnosti nebo práva měla osnova tohoto zákona na mysli, tak na př. kárné právo rodičů, povinnost obhájce hájiti zájmy svého klienta, právo poškozeného učiniti trestní oznámení a pod. Případ povinnosti uveřejnění tiskovou opravu není tam uveden a nelze vzhledem k tomu, co bylo uvedeno, sem vůbec zařadovati.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 14. listopadu 1935, č. j. Zm I 1094/35.)

Za žalobu veřejnou podle § 14, odst. 5. zák. o ochr. cti, přerušující běh dvouměsíční lhůty stanovené v § 17, odst. 1. cit. zák. pro podání soukromé žaloby, pokládati jest i návrh veřejného žalobce na zavedení přípravného vyhledávání.

Když tímže podáním naplněna byla skutková podstata zločinu podle § 209 tr. z., kdežto další částí téhož podání skutková podstata přestupku podle § 3 zák. o ochr. cti, může veřejný žalobce žalobu podanou pro zločin podle § 209 tr. z. rozšířiti během líčení i na přestupek podle § 3 zák. o ochr. cti, a jest zmocnění ve smyslu § 22 zák. o ochr. cti vykázáno včas, i když stalo se tak teprve až před rozšířením žaloby.

Z důvodů nejvyššího soudu:

Obžalovaný učinil dne 9. V. 1934 podání na presidium krajského soudu, kteréž svým obsahem naplňovalo jednak jednou svou částí skutkovou podstatu zločinu podle § 209 tr. z., a další část skutkovou podstatu přestupku podle § 3 zák. o ochr. cti. Lhůta dvou měsíců stanovená v § 17, odst. 1. cit. zák. pro podání žádosti za trestní stíhání počala běžeti pro uraženého dne 11. VII. 1934. Státní zastupitelství podalo již dne 26. VIII. 1934, tedy před uplynutím této lhůty, návrh na zavedení vyhledávání pro celý obsah uvedeného podání, tedy i pro výroky podřaděné nalézacím soudem pod skutkovou podstatu přestupku podle § 3 cit. zák. Tento návrh na zavedení vyhledávání rovná se plně žádosti za stíhání ve smyslu § 17, odst. 1. cit. zák. Když veřejný obžalobce na podkladě zmocnění vykázaného dne 10. VII. 1935 podanou již obžalobu pro zločin podle § 209 tr. z. rozšířil dne 25. IX. 1935 také na přestupek podle § 3 zák. o ochr. cti, stalo se vykázání zmocnění ve smyslu § 22 cit. zák. včas.

Nenastala proto beztrestnost následkem promlčení a nebylo stíhání vyloučeno pro nesplnění náležitosti zákona č. 108/33 ohledně zmocnění veřejného obžalobce ke stíhání, protožež byla zmatečná stížnost uplatňující důvod zmatečnosti podle § 281 č. 9 b tr. ř. za zamítnuta.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 7. ledna 1936, č. j. Zm II 480/35.)

Pozn.: Rozhodnutí č. 5075 sb. n. s. otázku nedostatku zmocnění správněji pokládá za otázku, zda chybí obžaloba podle zákona potřebná ve smyslu § 281 č. 9 c tr. ř. Dr. Poláček.

Z finanční judikatury nejvyššího správního soudu.

Pokud jde o judikaturu týkající se zákona o přímých daních řeší soud především otázku přípustnosti reasumace bilance. Na tento nálezn dlužno vzhledem k jeho zásadní důležitosti upozorniti rovněž proto, že se obírá též otázkou přiznání 20% mimořádné amortisace. Jde tu o nálezn z 27. II. 1935, č. 12461/35.

V řízení správním nebyla uznána za odčitatelnou položku mimořádná 20%ní amortisace z důvodu, že nebyla provedena v bilanci a to ani tehdy, když v odvolacím řízení byla předložena reasumovaná bilance, v níž k amortisaci té vzat již zřetel.

Ve sporu namítají stížnosti, že mimořádná amortisace ve výši 104.343'62 Kč byla stěžující si firmou a jejími společníky již v původních přiznáních za rok 1927 uplatněna, ovšem mimo bilanci, poněvadž v odborných kruzích jest názor, že mimořádná amortisace je přípustná vedle řádné amortisace a není jí třeba prováděti účetně, zejména ne na účtech podstaty, kteréhožto názoru prý byl i úřad I. stolice. Opačný názor, který také zastává ministerstvo financí ve výnosu z 29. srpna 1929, č. 98073/28 - III/28, že jest nesprávný a v rozporu s předpisem § 10, odst. 2., podle něhož možno odepsati vedle obecně přípustných odpisů dalších 20% nákladů, tedy celkem amortisovati 120%.

Názoru stížností, že není podmínkou odčitatelnosti mimořádného odpisu podle § 10, odst. 2., aby byl odpis tento účetně proveden, nelze přisvědčiti.

V § 10, odst. 2., se praví v 1. větě, že u poplatníků, kteří vedou řádné obchodní knihy, vypočte se obchodní zisk za šetření ustanovením §§ 7, 15 a 17 podle zásad, stanovených obchodním zákonem pro řádné vedení knih a i jinak se zvyklostmi řádného obchodníka se srovnávajících. V 3. větě téhož odstavce se praví, že poplatníci, kteří vedou řádné obchodní knihy a kteří počínajíce rokem 1927... vymění staré nebo pořídí nové stroje a zařízení, mohou si v 5 letech, počínajíce obchodním rokem, v němž... byly stroje a zařízení vyměněny nebo nově pořízeny, od příjmu v podniku dosaženého odepsati vedle obecně přípustných odpisů dalších 20% nákladu na... stroje, zařízení prokazatelně vynaloženého. Podle § 55, odst. 1., platí pro vyšetření příjmů z podniku dosažených a přípustných srážek